

Vltava 13. - 17. srpna 2016

Účast: Pavel a Helča s Pavlínkou, Ilona a Heny, Marlou, Martin (Tučňák) a Katka, Martin Tryml (Trymlík) a Markéta, Jirka, Patrik, Jana M. a Dan

Sobota 13. srpna 2016 (příjezd do Rožmberku): Šestnáctý ročník Letní Vltavy započal zcela dle tradice srazem v kempu U Nojdy v Rožmberku, kam jako první, v sobotu odpoledne kolem čtvrté hodiny, dorazili Pavel a Helča s Pájou a s příbuznými z Holandska: Ilonou, Henym a Marlouem.

Zadní plácek, kde v klidu obvykle táboříme, byl tentokrát zabraný několika většími partičkami, takže jsme letos své stany vztyčili přibližně ve středu kempu táhnoucího se po pravém břehu Vltavy. Alespoň jsme to měli blíž do bufetu. To se hodilo, protože k naší radosti bylo krásně, sluníčko svítilo, takže byla žížeň. Velká žížeň!

Kubíni si postavili svoji novou „Air-tube radnici“, která sice byla pro čtyři osoby, ale v předsínce s podlážkou by se v pohodě vyspaly další čtyři. Příště si asi dovezou nafukovací hrad z pouti.

Také vody v řece bylo, na rozdíl od předchozích čtyř roků, již od pohledu pozeňnaně, tak jsme si jen přáli, ať nám to vydrží.

Zatímco Helča odvezla Ilonu a Henyho do Českého Krumlova, kde měli zajištěné ubytování v hotelu, tak dorazili další účastníci našeho vodního putování: Martin a Katka, Trymlík a Jirka.

A jakmile si postavili svá plátěná přístřeší i oni, vytáhli jsme sedačky, stolky a Martin gril, na němž jsme začali připravovat samé dobroty: burgery, krkovice či kuřecí stehenní řízky. Nevěřicně jsme přitom koukali nedaleko nás k mostku přes potok, kde nějaká Máňa zaparkovala auto na bok do škarpy. Naštěstí spojenými silami borců z její party se jim ho podařilo dostat zpět na cestu.

Když jsme se nasýtli, zapálili jsme ohýnek z polínek břízy, co dovezli Martinové. Začalo se stmívat a nad hlavami nám někdo rozsvítil hvězdy. Pavel vytáhl kytaru a kdosi láhev vodky. Katce ale, prý omylem, spadla zátko do ohně, tak jsme ji museli vypít a pak další ... a další ... a další ... a další ... a další. Zkrátka pili jsme, jako kdyby měli zítra vyhlásit prohibici. No konec byl těžký, radnice byla pokřtěna Pavlovým „drobným uplivnutím“, ale asi jsme si potřebovali trochu vylít hlavy. Takže vyhrála Pája ...

Neděle 14. srpna 2016 (Vyšší Brod /u mostu/ – Rožmberk; 11,7 km): Probuzení bylo sice hodně kalné, ale náladu nám zvedlo stále panující krásné počasí.

Poté co Helča přivezla z Krumlova Ilonu a Henyho, a diskuzi a následném ujasnění si, že tedy s Marlouem, jemuž stejně jako ostatním nebylo nejlépe, poplují dle plánu na řece s Helčou v raftu, jsme společně přejeli dvěma auty do Vyššího Brodu. Zde jsme u půjčovny Inge složili Žlababu a Tsunami a Pavel s Jirkou odvezli auta do Rožmberka, respektive Jirka pak zase Pavla přivezl a sám odjel zpět do Prahy. Nevyslyšel přemlouvání Martinů a Katky, aby se také vydal s námi na řeku. Prý mu stačilo s námi zapařit večer.

Helča půjčila raft pro 4 osoby a Katka jednu netradičně červenou kánoi v Inge. Po občerstvení v bufetu jsme vyrazili: v raftu Helča, Ilona, Heny a Marlou, v Žlababě Pavel – Pája, v půjčené kánoi Trymlík s Katkou a v Tsunami singlující Martin. Vltava valila luxusních více než 20 m³, rychle díky tomu pádila vpřed krásnou lesnatou krajinou, a to znamenalo, že ani nebudeme muset moc pádlovat. Vychutnávali jsme si tedy hopsání po vlnách v mírných téměř

permanentních peřejkách a v pohodě také sjížděli jezy, konkrétně Bílý mlýn ve Vyšším Brodu a šupnu Herbertova.

Na oběd jsme zastavili U Veverek, kde jsme neodolali chlebu se škvarkovou pomazánkou. Dokonce i vyznavačka zdravého životního stylu Ilona si jej objednala a když jsme jí vysvětlili, že se jedná o džem z prasete, tak si na ní s Henym a Marlouem pochutnávali. Dali jsme také klobásku či polévku a pivko či limonádu.

Na otázku, jakou mají, nám řekli: „Máme citrónovou a černou limonádu.“

„Tak my si dáme malinovku,“ objednali jsme si.

„Máme jen citrónovou a černou.“

„Aha, tak jednu citrónovou, jednu černou a jednu malinovku...“

A pak jsme jeli dál. Kromě raftu jsme udělali ještě zastávku na kafičko a „pivo z tanku“ U Báby na začátku Rožmberka. Pak již jsme jen sklouzli retardéru místního jezu, obepluli skalní ostroh s hradem a brzy poté dorazili do kempu.

Helča pak odvezla Ilonu a Henyho, a dnes také i Marloua, do Krumlova. Jak se ukázalo později, již na řeku nevypluli, a místo toho si vychutnávali procházky po krásném Krumlově.

V dnes již téměř prázdném kempu jsme byli brzy, stále pralo sluníčko, a tak si Martin, Pavel a Pája ještě zajezdili v proudu na vestách – a bylo to hodně luxusní povozeníčko.

Pak jsme poseděli u stanů, zašli jsme do bufetu na smažák a řízky, také se grilovaly klobásky, hermelíny a uzený sýr, Trymlík též dal do placu výborný nakládaný hermelín od Markéty.

I dnes jsme si zapálili oheň. Martin si na něm opékal špekáčky alá Mordor, a pak mu z nich v noci bylo krutě. Pokecali jsme asi do půlnoci, déle jsme po včerejšku nevydrželi...

Pondělí 15. srpna 2016 (Rožmberk – Na Pískárně; 14,6 km): Ráno jsme dle včerejší domluvy vstali tak, abychom se stihli nasnídat a sbalit do 10 hodin. To se nám vydařilo a v určenou hodinu vyrazili řidiči s auty na Pískárnu, kde postavili stany. Helča si nechala raft navázat na zahrádku focuse, kdyby se příbuzní nechali přemluvit ke splutí Krumlova, ale nenechali. Přesto zůstala v pohotovosti v kempu a na řece dnes tedy neplula.

Na Pískárně řidiči stany postavili na čerstvě posekaném pažitě okolo ohniště s lavičkou na loučce napravo od vjezdu do kempu. Čekal tu na ně již i Patrik, který nás svým příjezdem dnes posílil. Vše stihli včas, takže zbyl čas i na jedno pivko a poklidný přesun k autobusové zastávce.

Asi minutu před jeho příjezdem (11:19) Pavel zjistil, že druhé pádlo k Tsunami, jež bylo včera navíc, a proto jej nechal v autě, dnes bude potřeba. Rychle jsme proto volali na pomoc Helče a ta udělala autem stíhací jízdu za autobusem. Dohnala ho kousek před Pískárnou, kde nám autobusák zastavil a Patrik se slovy „Já se ještě vrátím...“ rychle pro pádlo vyběhl. Autobusák byl tak hodný, že nám později ještě sám zastavil u mostku ke kempu, abychom nemuseli jít až ze zastávky.

I v pondělí jsme si vychutnávali krásné počasí. Dnešní plavba, jen ve třech kánoích (Martin – Katka, Trymlík – Patrik a Pavel – Pája), byla ještě více o soulodění než včera. Proč také pádlovat, když řeka tekla sama o sobě dost rychle.

„Užívala si“ to zejména Katka, která v poloze ležmo na háčku dostávala jeden vodní šplouchanec za druhým, hlavně pak od Žlababy s Pájou na háčku, jež rozrážela vlny tak, že voda cákala přímo na ní.

Trymlík usilovně všem nabízel Hu-Hu, co mu zbylo ze včerejška, kdy ho nikdo po úvodní pařbě nechtěl. A nakonec se láhev podařilo vypít, takže mohla přijít řada na granini s vodkou. Občerstvovací zastávku jsme udělali nejprve v bufetu U Maxe a později ještě U Fíka, kde jsme krom jídla neopomenuli obligátní rundu fikovice.

Na Pískárnu jsme dopluli asi ve čtyři hodiny a po podvečerním odpočinku v poloze ležmo jsme si i dnes zapálili ohýnek z dříví koupeného Tučňáky, které bylo mokré, a tak se mu

nechtělo moc hořet. Nakonec si ale oheň dal říci a začal vesele plápolat. To již s námi byli Jana a Dan, kteří svým příjezdem rozšířili naše řady.

Opékali jsme buřty, pili pivko (Kozlík 11 ze zadního bufetu a Krušovice z předního), Pavel zahrál na kytaru pár písní, ale spíš se povídalo. Později se Dan vyznal Katce z tajného přání: „Já toužím zhulit státní zástupkyni,“ jenže neuspěl.

Před půlnocí nám ještě Jana ohřála buřtguláš, ať nejdeme spát nalačno, a nutno dodat, že jsme ho slupli, jak malinu...

Úterý 16. srpna 2016 (Na Pískárně – Nové Spolí; 7,0 km): Vstávali jsme již po 8 hodině, nasnídali se, sbalili a již v půl desáté řidiči našich pěti aut vyrazili do Nového Spolí, kde postavili stany v poloprázdném kempu. Vše zvládli v luxusním čase, tudíž ještě měli půlhodinovou rezervu, než se v 11 hodin usadili v autobuse, který je zavezl Na Pískárnu za ostatními.

Počasí bylo vytrvale krásné, takže jsme se před vyplutím občerstvili a také najedli v místním bufetu, kde jsme okusili jakési prefabrikované řízky, smažák apod.

A pak již jsme konečně zase vypluli: v raftu Helča, Jana a Dan, v kánoích pak Pavel – Pája, Tučňák – Katka a Trymlík – Patrik.

Dnešní plavba byla rychlá a krátká. Vltava nás až na krátký úsek před Větrním rychle nesla vpřed, pohupovala s našimi lodmi a rozhodně nás nenutila vyvíjet nějaké větší úsilí při pádlování. Bezpečně jsme sklouzli retardérou jezu ve Větrním, naopak jsme se pěkně vyřádili na Konopě, kdy jsme si vychutnali zdejší jez s vysokým schodem a mohutnou vlnou v podjezí. Trymlíka s Patrikem vlna hutně zalila, takže neměli moc šancí to pod jezem ustát a dali díky tomu osvěžující koupel. To ale bylo jen proto, aby mohli v praxi absolvovat instruktáž, jak se dá vylít voda z lodi bez námahy.

Do kempu jsme dopluli ve 14 hodin. Vystoupili jsme a jen Helča s Janou a Danem pokračovali v raftu skrz Krumlov až ke Trojici, kde vzducholod' vrátili. Nazpět je ve 4 hodiny přivezla Markéta, která dnes za námi přijela a cestou je díky tomu mohla naložit.

Hodili jsme se do "gala" (jako fakt) a vydali se do centra Krumlova na večeři. Pešky je to pěkná procházka na půl hodiny, a tak jsme přitom i trochu vyhládli. Stejně jako v předchozích dvou letech jsme zamířili do Hospody 99, kde jsme na zdejší zahrádce pojedli nějaké ty steaky, tex-mex, burger či kuřecí křídla. Poté jsme se ještě přesunuli do nedalekého Depa na pivko a tatarák. V noci již bylo chladněji, tak se hlavně holky zachumlaly do vypůjčených dek a bylo jim fajn. Do kempu jsme se vrátili až kolem půlnoci...

Středa 17. srpna 2016 (Nové Spolí – Český Krumlov /U Trojice/; 4,5 km): Ráno se nám nad hlavami trochu honily mraky, ale stále bylo teplo. Protože jsme se domluvili, že pojedeme domů již dnes, operativně jsme i zkrátili trasu. Sbalili jsme se a řidiči převezli auta do kempu U Trojice, který jsme určili za cíl našeho vodáckého putování. Nazpět je odvezl Patrik, na kterého lezla nějaká choroba, a tak dnes plavbu vynechal, stejně jako Helča, která pospíchala do Prahy do práce, což byl „velmi smutný příběh“.

Po včerejší plavbě v raftu si Jana s Danem dnes ještě museli půjčit v Inge kánoi, a tak jsme očekávali nějakého toho břehuláka hned na začátku, ale zklamali nás. Asi proto, že se nevědomky chystali na efektnější kousek.

A pak jsme se již vydali se čtyřmi kánoemi s posádkami: Martin – Katka, Trymlík – Markéta, Dan – Jana a Pavel – Pája na krátkou, ale dobrodružnou a zábavnou plavbu skrz Český Krumlov, již zpestřila čtveřice jezů: Rechle, Lira, Mrázkův mlýn a Jelenka.

První z nich, Rechle, jsme sklouzli po dřevěné šupně, bezpečně ale s ošplouchnutím vlnou. Na druhém, Liře, která se po nepovedené rekonstrukci Jelenky stala nejvíce adrenalinovou záležitostí krumlovské kaskády, nás čekal již zmíněný efektní kousek. Katamarán tří lodí

(Martin – Katka, Trymlík – Markéta, Dan – Jana) najel do propusti přilepené k levému břehu, tvořené kamennou stěnou zástavby, a záhy se propadl z vysokého schodu. A už tu byl vysoký vodní kohout nemilosrdně tlačící lehčí plavidla zpět a zalévající je ze všech stran masou vody. Katamarán projel vlnou jako nůž máslem, nicméně váhový rozdíl mezi Danem a Janou, díky němuž byla záď jejich kánoe přeci jen o něco níž než u zbylých dvou posádek, způsobil zalití jejich lodi takovým množstvím vody, že asi na patnácti metrech šli doslova ke dnu zoufale a zbytečně nadlehčováni posádkami krajních vyder. Pak jezem proklouzl ještě Pavel, který také schytl pěknou sprchu a kopanec do dna od vlny, který Žlababě nesmlouvavě vytrhl šprajc.

Po vylití kánoí jsme pokračovali dál, profrčeli Mrázovým mlýnem táhnoucím v podjezí zpět do vývařiště a pak i mastňáckou Jelenkou, tradičně přitom očumováni z mostů i břehů davy turistů.

Vltava svižně tekla, takže jsme brzy minuli pivovar, opustili město a brzy již přistávali nalevo v kempu U Trojice. Vrátili jsme v půjčovně kánoe, převlékli se, naložili bagáž a naše kánoe a pak již vyrazili na cestu zpět do Prahy...